

[Simonsen.]

hvorfra Indenrigsministeren har sine gode Raad, og hvor han har hentet de Oplysninger, der har bevirket, at han har fremsat et Ændringsforslag som det her omtalte.

Jeg har i de 17—18 Aar, jeg har boet i de sønderjyske Landsdele, haft rig Lejlighed til at debattere Spørgsmaal om Skat og Skyld. Det er jo Spørgsmaal, der i vor Tid ofte er fremme i Debatten Mand og Mand imellem, og jeg maa sige, at hvad enten jeg har været blandt mine Partifæller, eller jeg har været blandt Socialdemokrater, og hvad enten jeg har staaet over for Landmænd, Haandværkere, Købmænd eller andre, har jeg altid fundet god Forstaaelse af, at den Maade, hvorpaa vi i Sønderjylland havde ordnet vort Skattevæsen med Hensyn til Udskrivning af Amtsskatter, var rimelig, ideel og retfærdig. Og Folk, der er kommet Nord fra derved, og med hvem jeg har drøftet disse Spørgsmaal, har altid været parate til at indrømme — selv om det var Folk, som det, om jeg saa maa sige, gik ud over, som var med til at betale en Skat, som de ikke tidligere havde betalt i det gamle Land, saa megen Retfærdighedsfølelse er der alligevel i Folk endnu —, at netop den sønderjyske Skatteudskrivning var saa nær Retfærdigheden, som man kunde komme det.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til samtidig at sige, at jeg har det Indtryk, at vi i de sønderjyske Kommuner er lidt mere doktrinære med Hensyn til at udskrive Skatter paa Landbruget. Vi har efter min Opfattelse ogsaa en maaske lidt større Fællesskabsfølelse inden for Kommunerne, der ytrer sig paa den Maade, at selv om vi Landmænd i forskellige Kriseaar ikke har haft nogen synderlig Indtægt — og det har vi kunnet bevise i vore Selvangivelser —, har det dog været saadan, at naar vi kom ind for de høje kommunale Raad, er vi ret hurtigt blevet enige med dem om, at vi skulde nu i alt Fald i Fællesskab passe paa, at vor Skatteprocent ikke blev alt for stor, og derfor er vi, da vi jo nu engang var i samme Baad, i samme Kommune, gaaet ind paa — selv om vi ikke har gjort det med Glæde — at give Skat af en passende Indkomst, selv om vi ikke har haft nogen Indtægt.

Jeg vil heller ikke undlade at bemærke, at da vi fik den Lov, der betingede en Konvertering af en Del Førsteprioriteter — en Lov, som blev benyttet i ret stor Udstrækning inden for Sønderjysk Kreditforening —, blev den Indtægt, der skulde

betales Skat af gennem Skatteligningen, langt større paa Grund af denne Konvertering, i hvert Fald i den Egn, hvor jeg bor, i Christiansfeld Skattekreds. Ved at man brugte alle de Bestemmelser, man nu engang kunde finde ud af, ganske doktrinært, har vi i min Kommune, der er en ret stor Landkommune, paa Grund af den nævnte Konvertering betalt et Beløb af ca. 15 000 Kr. mere, end vi ellers vilde komme til at betale; og for vor Udskrivningskreds, Christiansfeld Skattekreds, ligger Beløbet paa ca. 200 000 Kr., som vi har betalt i Merskat paa Grund af Konverteringsbestemmelserne. Jeg tror — ja, jeg ved for Resten —, at der ikke i nogen anden Skattekreds i det ganske Land har været gennemført en saa haardhændet Udskrivning som i Sønderjylland.

Ud fra de Bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg gerne slutte mig fuldt ud til det, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram fremførte. Det er efter det Kendskab, jeg har til de Forhold, min bestemte Opfattelse, at det sønderjyske Landbrugs Stilling ikke er saadan, at det taaler en yderligere Belastning, hverken i Forhold til de øvrige Erhverv eller i Forhold til det øvrige Land. Og jeg kan ikke anerkende den Betragtning, den højtærede Minister fremkommer med, at denne Udligningslov, som vel nok bliver vedtaget, vil bevirke en stor Nedsættelse af Skattetrykket i Sønderjylland; for Resultatet af Lovforslagets Gennemførelse med den her nævnte Ændring vil — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram sagde — i hvert Fald for Landbrugserhvervets Vedkommende være det, at selv om Loven bringer en Lettelse — hvilket jeg ikke er i Stand til at bedømme, og det tror jeg for øvrigt heller ikke, den højtærede Indenrigsminister er —, saa vil man tage med den ene Haand, hvad man har givet med den anden, og jeg tror, man vil tage betydeligt mere, end man giver.

Jeg vil derfor, saa indtrængende som jeg kan, ud fra mit Kendskab til Forholdene advare imod at vedtage denne Ændring. Jeg synes, det er uret, ubilligt og uklogt at gøre det, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, og som det tegner til at blive i den kommende Tid nede i vor Landsdel.

Petersen (Røj): I den nugældende Lov siges det, at i de sønderjyske Amter kan Amdsraadet som hidtil vedtage, at samtlige amtskommunale Bidrag eller saa stor en Del deraf, som Amdsraadet bestemmer, udskrives paa de enkelte til Amdsraadskredsen